

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-0947
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0352-SA

Verzoekende partij	de heer Hans MUYS , wonende te 8570 Anzegem (Vichte), Bosstraat 45
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ANZEGEM

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 december 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 november 2018.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van de aanvrager voor het exploiteren van een nieuwe klasse 3-inrichting (spuitcabine voor renovatie en restauratie van wagens) op het perceel gelegen te 8570 Anzegem, Bosstraat 31 met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummer 0054 V 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 5 maart 2019 heeft de waarnemend voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen worden beschouwd als een middel zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: Procedurebesluit) en dat het verzoekschrift geen redenen bevat die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het beroep is bijgevolg op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk. De verzoekende partij heeft geen verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: DBRC-decreet) en het Procedurebesluit zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift de ingeroepen middelen bevat.

Een middel is een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoekende partij worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

De in het verzoekschrift vervatte grieven kunnen inhoudelijk niet worden beschouwd als een middel zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit.

2.

Artikelen 56, §1, 2° en 57, 1° Procedurebesluit in samenlezing met artikel 40, §3 DBRC-decreet bepalen dat het verzoekschrift in geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Het verzoekschrift bevat geen omschrijving van dergelijke redenen.

3.

De verzoekende partij heeft geen verantwoordingsnota ingediend en betwist derhalve de vaststellingen van de voorzitter van de Raad niet.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 mei 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER